NOTĂ DE FUNDAMENTARE
la Ordonanţa de urgenţă privind reglementarea unor măsuri fiscale

Secţiunea 1
Titlul proiectului de act normativ
Ordonanţă de urgenţă privind reglementarea unor măsuri fiscale

Secţiunea a 2-a
Motivul emiterii actului normativ

Luând în considerare necesitatea fluidizării activităţilor economico-financiare a operatorilor economici, care, deşi sunt viabili din punct de vedere economic, întâmpină dificultăţi în achitarea obligaţiilor fiscale din lipsă de lichidităţi,

având în vedere problemele întâmpinate de operatorii economici care au de încasat sume de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea, în privinţa fluxului de lichidităţi,

ţinând cont de prioritatea obiectivului de creştere a performanţei colectării veniturilor bugetare în cadrul căruia un rol important revine şi măsurilor de constrângere pentru neconformarea la plata obligaţiilor fiscale,

pentru crearea premiselor relansării economice prin reducerea poverii fiscale din sarcina contribuabilului în sensul reglementării cadrului legal privind calculul accesoriilor creanţelor fiscale astfel încât să se realizeze o diminuare a nivelului penalităţilor de întârziere datorate pentru plata cu întârziere a obligaţiilor fiscale dar şi o motivare a conformării la plata acestor obligaţii,

în considerarea faptului că mărirea termenelor în cadrul cărora un contribuabil are obligaţia de a achita sumele care constituie condiţie de menţinere a valabilităţii eşalonării la plată, reprezintă o măsură care vine în sprijinul mediului de afaceri întrucât ar conduce la creşterea lichidităţilor aflate la dispoziţia acestora,

având în vedere că prin introducerea posibilităţii acordării eşalonării la plată în perioada de valabilitate a acesteia şi pentru obligaţiile fiscale stabilite urmare inspecţiei fiscale, se previne acumularea de noi datorii,

ţinând cont că instituirea măsurii de amânare la plată în cazul contribuabililor care au de încasat sume de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea, reprezintă o facilitate menită să conducă la stimularea activităţii economice, pe de o parte şi, absorbţia fondurilor UE care este o prioritate cheie a Guvernului, pe de altă parte,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public şi constituie situaţii de urgenţă şi extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, este necesară

adoptarea de urgenţă a acestor măsuri.	
1.Descrierea situaţiei actuale	**I. În domeniul procedurii fiscale** În prezent, pentru neachitarea la termenul de scadenţă a obligaţiilor de plată se datorează, după acest termen, dobânzi şi penalităţi de întârziere. Nivelul dobâzii este de 0,04% (14,6% pe an) şi se calculează pe fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenţă şi până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Nivelul penalităţii de întârziere este în funcţie de perioada de întârziere astfel: a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadenţă, nu se datorează şi nu se calculează penalităţi de întârziere pentru obligaţiile fiscale principale stinse; b) dacă stingerea se realizează în intervalul dintre a 31-a zi şi a 90-a zi de la scadenţă, nivelul penalităţii de întârziere este de 5% din obligaţiile fiscale principale stinse; c) dacă stingerea se realizează după a 91-a zi de la scadenţă, nivelul penalităţii de întârziere este de 15% din obligaţiile fiscale principale rămase nestinse. Pe cale de consecinţă, în situaţia în care contribuabilul nu achită în termen de 90 de zile obligaţiile fiscale acesta datorează dobânzi pentru fiecare zi de întârziere şi o penalitate de 15% din cuantumul obligaţiilor fiscale rămase nestinse. De asemenea, actualele reguli cu privire la darea în plată prevăd că, pentru a opera stingerea obligaţiilor fiscale prin această modalitate, debitorul trebuie să formuleze cererea şi să o depună la organul fiscală, fără a face o distincţie între debitorul originar (contribuabilul) sau debitorul garant (persoana care, potrivit art. 25 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură fiscală, îşi asumă obligaţia de plată a debitorului originar printr-un angajament de plată în formă autentică cu asigurarea unei garanţii reale la nivelul obligaţiei de plată). De menţionat că, darea în plată reprezintă un mijloc excepţional de stingere a creanţelor fiscale care se aplică doar în privinţa bunurilor imobile pentru care există o solicitare de preluare în administrare. **II. În domeniul eşalonării la plată** Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată are ca obiect de reglementare o procedură de acordare a înlesnirilor sub forma eşalonării la plată pentru obligaţiile fiscale administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, pe o perioadă de maxim 7 ani pentru toţi contribuabilii, de drept public sau privat, indiferent de modul de organizare al acestora, atâta timp cât nu au intervenit incidente în ceea ce priveşte funcţionarea normală a acestora. În prezent, nu pot forma obiect al deciziei de modificare a deciziei

	de eşalonare la plată sumele stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizie de impunere al căror termen de plată este după data comunicării deciziei de eşalonare la plată. În cele mai multe cazuri, plata acestor sume poate reprezenta, pentru contribuabilul beneficiar al unei eşalonări, o povară importantă datorită cuantumului lor (de regulă, sunt stabilite pe mai multe perioade fiscale). De asemenea, obligaţiile transmise spre recuperare Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală trebuie achitate într-un termen de 30, respectiv 90 de zile, în funcţie de momentul la acare acestea au fost transmise în vederea recuperării (înainte sau după data emiterii deciziei de eşalonare la plată) şi reprezintă condiţie de menţinere a valabilităţii eşalonării. Şi în acest caz, plata acestor sume într-un termen scurt poate reprezenta pentru contribuabil o povară importantă care poate avea ca efect pierderea valabilităţii eşalonării la plată. În cazul contribuabililor cu risc fiscal mic eşalonarea la plată se acordă pe baza datelor şi informaţiilor furnizate de aceştia, fără ca organul fiscal să poată verifica la momentul emiterii deciziei de eşalonare la plată îndeplinirea tuturor condiţiilor prevăzute de lege (de ex: niciunul dintre administratori şi/sau asociaţi nu a deţinut, în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, calitatea de administrator sau asociat la persoane juridice care au fost lichidate sau la care a fost declanşată procedura insolvenţei şi la care au rămas obligaţii fiscale neachitate). În această situaţie organul fiscal poate constata ulterior faptul că informaţiile şi datele prezentate de contribuabil nu corespund realităţii, fără ca actul normativ să prevadă, în prezent, efectele unei asemenea situaţii. **III. În domeniul acordării de facilităţi sub forma amânării la plată a obligaţiilor fiscale** administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală pentru contribuabilii care au de încasat sume certe, lichide şi exigibile de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene În prezent, contribuabilii care au de încasat sume de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea, se confruntă cu un blocaj financiar: pe de o parte au de achitat obligaţii fiscale reprezentând impozite, taxe, contribuţii şi alte sume de această natură datorate bugetului general consolidat, iar pe de altă parte au de încasat sume pentru care au depus cereri de rambursare.
2. Schimbări preconizate	Prin prezentul proiect de ordonanţă se propune: **I. În domeniul procedurii fiscale**

	În proiectarea unui regim de sancţiuni pentru plăţile întârziate, trebuie ca penalizările şi dobânda să servească următoarelor obiective: penalităţile sunt menite să descurajeze neconformarea, în timp ce dobânda este destinată să protejeze valoarea reală a plăţilor reprezentând impozite, taxe şi alte sume datorate bugetului general consolidat. Pentru acest motiv, legislaţia fiscală ar trebui să stabilească penalităţile şi dobânzile ca două instrumente separate. Nivelul dobânzii trebuie să fie peste rata dobânzii creditelor acordate de instituţiile financiare astfel încât să descurajeze contribuabilii de a utiliza arieratele ca surse de finanţare ale activităţilor lor dar nici să nu fie la un nivel foarte mare pentru a constitui un element împovărător pentru contribuabil. Penalităţile de întârziere trebuie să constituie o sancţiune pentru neplata la scadenţă, calculată ca un procent la nivelul sumei neplătite, astfel încât aceasta să crească în raport cu valoarea sumei neplătite şi cu perioada de întârziere. Astfel, modificarea privind stabilirea naturii dobânzilor, respectiv faptul că acestea au caracter recuperatoriu, reprezentând pierderea suferită de creditor (statul) ca urmare a neachitării la scadenţă de către debitor a obligaţiilor fiscale, se impune pentru a elimina eventualele confuzii cu privire la natura juridică a dobanzilor, pe de o parte, şi a penalităţilor de întârziere pe de altă parte, în contextul modificării modului de aşezare a penalităţilor, respectiv similar dobânzilor. Revizuirea modalităţii de percepere a penalităţilor de întârziere, a fost făcută astfel încât să încurajeze conformarea voluntară în cea ce priveşte plata obligaţiilor fiscale. În acest sens, se propune înlocuirea penalităţii fixe de 5% sau 15% cu o penalitate de 0,02% pe zi de întârziere (7,3% pe an). Actualul sistem (penalitatea de întârziere de 5% sau 15%) încurajează plata voluntară până la împlinirea termenului de 90 de zile de la scadenţă, astfel că, după acest termen, contribuabilii nu mai sunt încurajaţi să achite impozitele şi taxele deoarece penalitatea de întârziere este aceeaşi (15%). Or sistemul propus diferenţiază cuantumul penalităţii de întârziere în funcţie de zilele de întârziere. În ceea ce priveşte stingerea obligaţiilor fiscale prin darea în plată prin oferirea unui bun imobil, pentru o mai bună claritate a textului, se propune ca şi persoanele care devin debitori în condiţiile art. 25 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură fiscală (persoana care îşi asumă obligaţia de plată a debitorului, printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanţii reale la nivelul obligaţiei de plată) să poată oferi un bun imobil (de regulă bunul afectat garantării) pentru a se stinge obligaţiile fiscale. De asemenea, se reglementează şi faptul că în cazul acestor debitori, bunurile oferite în vederea stingerii prin dare în plată trebuie să fie libere de orice sarcini şi să nu fie supuse executării silite, scopul fiind

	acela de a nu diminua activul acestui debitor în situaţia în care el este supus executării silite pentru obligaţiile fiscale personale. **II. În domeniul eşalonării la plată** **Modificările în domeniul eşalonării la plată vizează, în principal:** ➢ clarificarea prevederilor referitoare la constituirea de garanţii în situaţia în care bunurile sunt ipotecate/gajate, respectiv precizarea expresă că valoarea bunurilor aduse drept garanţie trebuie să fie îndestulătoare şi nu garanţia (sechestrul sau ipoteca); ➢ extinderea cazurilor când se poate modifica decizia de eşalonare la plată în perioada de valabilitate a eşalonării, prin includerea în eşalonare a obligaţiilor fiscale stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizie de impunere, cu termene de plată după data comunicării deciziei de eşalonare la plată; ➢ extinderea termenului de la 30, respectiv 90 de zile, la 180 de zile în vederea achitării obligaţiilor transmise spre recuperare Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi care nu intră în sfera de acordare a eşalonării la plată; ➢ completarea criteriilor în funcţie de care un contribuabil se încadrează în categoria de contribuabil cu risc fiscal mic, prin introducerea condiţiei ca persoanele juridice să fi fost înfiinţate cu minimum 12 luni înainte de data depunerii cererii, pentru a preîntâmpina posibilitatea accesării unei eşalonări la plată conform procedurii simplificate de către contribuabilii nou înfiinţaţi şi al căror comportament nu poate fi încă apreciat datorită informaţiilor insuficiente cu privire la acest contribuabil; ➢ reglementarea situaţiei în care organul fiscal constată că, ulterior emiterii undei decizii de eşalonare la plată în cazul contribuabililor cu risc fiscal mic, că datele şi informaţiile prezentate de aceştia nu corespund realităţii. În acest caz, organul fiscal emite decizie de anulare a deciziei de eşalonare la plată care produce aceleaşi efecte cu decizia de constatare a pierderii valabilităţii eşalonării la plată. **III. În domeniul acordării de facilităţi sub forma amânării la plată a obligaţiilor fiscale** administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală pentru contribuabilii care au de încasat sume certe, lichide şi exigibile de la autorităţi cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea S-a reglementat o nouă facilitate la plata impozitelor, taxelor şi contribuţiilor, respectiv amânarea la plată a acestor obligaţii fiscale administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală sau transmise spre recuperare acestei instituţii, în situaţia în care contribuabilii au de încasat sume certe, lichide şi exigibile de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea. În acest sens, se propune ca amânarea la plată:

	- să fie în limita sumei de încasat de la autoritatea competentă; - să fie până la momentul la care autoritatea competentă are resurse băneşti pentru executarea obligaţiei, dar nu mai mult de 2 ani. Totodată, se propune ca amânarea la plată să nu se acorde anumitor contribuabili fie datorită procedurilor speciale în care se află (în procedura insolvenţei sau în procedura eşalonării la plată), fie datorită riscului de a nu putea „valorifica garanţia" (sumele ce trebuie plătite de instituţia sau autoritatea publică sunt poprite de alţi creditori). De asemenea, sunt reglementate aspectele procedurale necesare implementării acestei facilităţi la plată, respectiv: - eliberarea certificatului de atestare fiscală; - modul de obţinere a documentului prin care autoritatea competentă confirmă existenţa sumelor certe, lichide şi exigibile pe care trebuie să le plătească contribuabilului; - modul de soluţionare a cererii contribuabilului (decizie de amânare la plată sau decizie de respingere); - modalitatea de asigurare a creanţei amânate la plată prin înfiinţarea popririi (legale) la terţul (autoritatea competentă) care are obligaţia de plată a sumelor către contribuabil, în limita obligaţiilor fiscale amânate la plată; - modalitatea de finalizare a amânării la plată. În cazul în care obligaţiile amânate la plată se sting, amânarea la plată se finalizează, caz în care organul fiscal emite decizia de finalizare a amânării la plată. De subliniat că, în situaţia în care contribuabilul a renunţat la perceperea sau încasarea de dobânzi, penalităţi sau accesorii, de orice natură, aferente creanţelor de încasat de la autoritatea competentă, organul fiscal emite o decizie de anulare a dobânzilor, penalităţilor de întârziere şi accesoriilor, de orice natură, aferente obligaţiilor fiscale principale amânate la plată. În plus, pentru această situaţie contribuabilul nu datorează, pe perioada amânării, nicio dobândă, penalitate de întârziere sau accesorii de orice natură. O asemenea măsură reprezintă o aplicaţie a principiului echivalenţei, în condiţiile în care ambele părţi ale raportului juridic au renunţat la perceperea de obligaţii accesorii ca urmare a neplăţii la scadenţă a obligaţiilor pecuniare ce le reveneau.
3. Alte informaţii	Nu este cazul
Secţiunea a 3-a **Impactul socio-economic al proiectului de act normativ**	
1. Impactul macroeconomic	Modificările aduse prin prezentul proiect de ordonanţă de urgenţă produc efecte asupra conformării voluntare, creşterea volumului încasărilor la bugetul general consolidat şi reducerii arieratelor.
1.1. Impactul asupra mediului concurenţial	Prin aplicarea măsurilor prevăzute în proiectul de act normativ, statul se comportă ca un creditor privat prudent care urmăreşte

şi domeniului ajutoarelor de stat	recuperarea integrală a obligaţiilor fiscale restante. De asemenea, prin măsurile propuse în ceea ce priveşte amânarea la plată Statul, de asemenea, se comportă ca un creditor privat prudent în condiţiile în care creanţa sa este asigurată prin poprirea legală înfiinţată la terţ (autoritatea competentă). Pe cale de consecinţă, ca efect al popririi, autoritatea competentă nu va mai plăti obligaţiile de plată către contribuabil, ci acestea vor fi virate organului fiscal în vederea stingerii obligaţiilor fiscale amânate la plată. Referitor la măsura de anulare a dobânzilor şi penalităţilor de întârziere pe care contribuabilii le datorează ca urmare a neachitării la scadenţă a obligaţiilor fiscale, menţionăm că o asemenea măsură nu oferă un avantaj de natură economică contribuabililor atâta timp cât această măsură priveşte doar situaţia în care şi contribuabilii, la rândul lor, renunţă la încasarea sau perceperea de dobânzi, penalităţi sau accesorii, de orice natură, de la autorităţile competente.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Măsura de eşalonare la plată s-a dovedit eficientă din punct de vedere al colectării, în sensul că de aceasta a beneficiat un număr de aproximativ 7000 contribuabili şi au fost încasate obligaţii fiscale de peste 870 milioane lei (din eşalonări finalizate, în derulare şi pierdute). Mai mult, eficienţa măsurii constă nu numai în încasarea arieratelor, dar ea a asigurat şi încasarea obligaţiilor curente, întrucât achitarea acestora reprezintă condiţie de menţinere a valabilităţii eşalonării. Proiectul de act normativ are în vedere deblocarea activităţii contribuabililor care au de recuperat de la autorităţile autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea. Schimbarea sistemului dobânzilor şi penalităţilor de întârziere cu unul mai flexibil, reprezintă o măsură favorabilă mediului de afaceri, povara fiscală fiind redusă, în contextul în care nivelul penalităţilor propus prin prezentul act normativ (0,02% pentru fiecare zi de întârziere) este inferior celui actual.
3.Impactul social	Măsurile privind acordarea eşalonărilor la plata obligaţiilor fiscale sunt menite să asigure depăşirea dificultăţilor economico – financiare temporare şi continuarea activităţii operatorilor economici. Constrângerea contribuabililor prin măsurile de executare silită de a-şi achita obligaţiile fiscale restante poate conduce la falimentul firmelor şi, astfel, la pierderea locurilor de muncă a salariaţilor şi creşterea ratei şomajului. Prin încasarea cu ritmicitate a obligaţiilor fiscale, sub forma ratelor de eşalonare la plată, pe de o parte, iar pe de altă parte prin menţinerea în activitate a agenţilor economici şi implicit păstrarea locurilor de muncă, se realizează susţinerea bugetului general consolidat. Totodată, prin prezentul proiect de act normativ se urmăreşte evitarea blocării activităţii contribuabililor care au de recuperat sume de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea şi instituţii publice.

Secţiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât si pe termen lung (pe 5 ani)

Eşalonările/amânările la plată reprezintă o alternativă de recuperare a obligaţiilor fiscale neachitate la termen, atât înaintea începerii executării silite, cât şi în timpul efectuării acesteia, cu scopul maximizării încasării veniturilor bugetare, al diminuării costului arieratelor din punct de vedere material şi al resurselor umane, permiţând contribuabililor cu potenţial economic să depăşească dificultăţile conjuncturale care au generat incapacitatea temporară de plată.

În decursul timpului, s-a constatat că, pe perioada aplicării actelor normative privind acordarea înlesnirilor la plată, încasările la bugetul general consolidat au crescut, asigurându-se astfel o ritmicitate a acestora, atât prin achitarea ratelor din eşalonare, cât şi prin plata obligaţiilor fiscale curente.

Aceste facilităţi sunt mai eficiente decât procedura de executare silită, care reprezintă o modalitate de recuperare a creanţelor ce presupune costuri suplimentare, fără a asigura însă un nivel de încasare satisfăcător.

Prin constituirea de garanţii de către beneficiarii eşalonărilor/amânărilor la plată, statul se asigură de încasarea obligaţiilor fiscale eşalonate/amânate, evitând în acelaşi timp adâncirea dificultăţilor financiare ale contribuabililor.

Secţiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislaţiei în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziţii	Elaborarea Ordinului ministrului finanţelor publice pentru aplicarea prevderilor art. V.
2.Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislaţia comunitară în materie	Nu este cazul.
3. Decizii ale Curţii Europene de Justiţie şi alte documente	Nu este cazul.

4.Evaluarea conformităţii	Nu este cazul.
5. Alte acte normative şi/sau documente internaţionale din care decurg angajamente	
6. Alte informaţii	Nu este cazul.

Sectiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informaţii privind procesul de consultare cu organizaţii neguvernamentale, institute de cercetare şi alte organisme implicate	Se va respecta procedura prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparenţa decizională în administraţia publică.
2. Fundamentarea alegerii organizaţiilor cu care a avut loc consultarea, precum şi a modului în care activitatea acestor organizaţii este legată de obiectul prezentului act normativ	Nu este cazul
3. Consultările organizate cu autorităţile administraţiei publice locale, în situaţia în care prezentul act normativ are ca obiect activităţi ale acestor autorităţi, în condiţiile *Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităţilor administraţiei publice locale* la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4. Consultările desfăşurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile *Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente*	Nu este cazul.
5. Informaţii privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Ţării c) Consiliul Economic şi Social d) Consiliul Concurenţei e) Curtea de Conturi	Necesită avizul Consiliului Legislativ şi a Consiliului Economic şi Social.

Secţiunea a 7-a
Activităţi de informare publică privind elaborarea şi implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societăţii civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Nu este cazul

2. Informarea societăţii civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum şi efectele asupra sănătăţii şi securităţii cetăţenilor sau diversităţii biologice	Nu este cazul.

Secţiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autorităţile administraţiei publice centrale şi/sau locale – înfiinţarea unor noi organisme sau extinderea competenţelor instituţiilor existente	Nu este cazul

Având în vedere cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Ordonanţă de urgenţă privind reglementarea unor măsuri fiscale, pe care îl supunem spre aprobare.

VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL FINANŢELOR PUBLICE,
DANIEL CHIŢOIU

MINISTRUL DELEGAT PENTRU BUGET
LIVIU VOINEA

MINISTRUL FONDURILOR EUROPENE
EUGEN ORLANDO TEODOROVICI

AVIZĂM FAVORABIL

MINISTRUL JUSTIŢIEI
ROBERT CAZANCIUC